

колкото малка и да била тя, имала по единъ богъ-покровителъ. И колко народни тържества сж се извършвали при бръговетъ на рѣкитѣ!

Старитѣ гърци обичали и дърветата: маслината, лимона и портокала, смокинята, нара и др. и вѣрвали, че всѣко едно отъ тѣхъ било сътворено отъ нѣкое божество. Колкото се отнася до голѣмата почитъ, която гърцитѣ отдавали на горитѣ, това най-хубаво се вижда въ тѣхната религия и въ пѣснитѣ имъ. Но историята ни казва още, че него време почти всички пълноводни рѣкички били словени помежду си чрезъ множество изкуствено прокопани канали, които разнасяли водата имъ на по-широко пространство изъ долините.

Днесъ Гърция е оголѣла. Тамъ дето на историческата карта били отбелязани рѣки и езера, днесъ любознателниятъ пжтешественикъ намира често пжти само пресъхнали корита и долища, пълни съ камъни и пѣсъкъ. Едновременнонитѣ води сж изчезнали следъ опустошението на горитѣ, защото нѣма отде да черпятъ сила да сжществуватъ. Буйнитѣ гори, които запазвали рѣчнитѣ изворчета, презъ разни столѣтия били изсѣчени отъ варваритѣ.

Не били запазени горитѣ и презъ турското владичество.

Никой не се е грижелъ за тѣхъ. Никой не ги пазѣлъ. Оставени били на произволъ. Често пжти овчари за удоволствие наклаждали буйни огньове по балканитѣ, пожарътъ бърже избухвалъ, обхващалъ горитѣ на цѣлата планина и въ скоро време ги превръщалъ въ пепелища. И когато димътъ и пламъцитѣ стигали небесата, и господари и роби еднакво се любовали на тѣхъ издалеко. Нещастници! Тѣ не могли да схванатъ, че поколѣнията следъ тѣхъ ще изплащатъ скжпо грѣховетѣ имъ и ще ги проклинатъ за тѣхното неблагоразумие!

Съ изкореняването и опожаряването на горитѣ пресъхнали много рѣки, които овлажнявали долините. Климатътъ се промѣнилъ значително. Въ едновременнона Гърция зиме въ долините и по планинскитѣ върхове навалявалъ дѣлбокъ снѣгъ. Понеже страната била гориста, снѣгътъ се топѣлъ полека, почвата всмуквала много влага; гжститѣ дървета я запазвали за дѣлго време отъ изпарение. И по гориститѣ балкански върхове снѣгътъ се топѣлъ бавно. По този начинъ рѣкичкитѣ, които черпѣли сила отъ бавнотопящитѣ се снѣгове, презъ цѣлата година били пълни съ вода.

Постоянната влага въ стара Гърция и горитѣ ѝ, които привличали лѣте дъждовнитѣ облаци, правѣли, щото климатътъ на страната въ вжтрешността да бжде по-приятенъ.